

A Critical Examination of the Viewpoints concerning the Death of Hazrat Masoumeh (PBUH)

Mohammad Hossein Fayyaz¹

1 .MA in Islamic History, Ghazni, Afghanistan. Email: mhofayyaz@gmail.com

Abstract:

Some events, such as the time of birth or departure of religious nobles and the way they lived and died, lack sufficient accuracy in the historical sources. It is often seen that several dates are mentioned for the same incident, or the how of death, has sometimes been interpreted as departure and sometime as martyrdom. Achieving a clear and more acceptable result in such cases is important because these events have social and ritual consequences. Relying on the historical-analytical method of research and primary library sources, a critical review of contemporary writings regarding the departure of Hazrat Masoumeh (PBUH) has been done in this research. The findings of the research clarify that the documentation of the claims of contemporary writers regarding the how of that holiness' departure are not of the necessary credibility.

Keywords: Hazrat Masoumeh (PBUH), Descendents of Imams, Qom, Saveh.

Article Info:

Article type: Research Article

Article history: Received June 13, 2020

Received in revised form October 12, 2020

Accepted November 18, 2020

Published online December 30, 2023

Cite this article:

Fayyaz,M.H. (2023). A Critical Examination of the Viewpoints concerning the Death of Hazrat Masoumeh (PBUH). *History of Islam*, 24(4), 65-82. <https://doi.org/10.22081/hiq.2023.57845.2050>

محمد حسين فياض^١

١. ماجستير في التاريخ الإسلامي، غزنة، أفغانستان. البريد الإلكتروني: mhofayyaz94@gmail.com

الملخص:

إن بعض الأحداث المرتبطة بحياة الشخصيات الدينية المهمة، كتاريخ الولادة والوفاة أو طريقة الحياة والارتحال عن هذه الدنيا، تفتقد للدقة الكافية في المصادر التاريخية. فنجد مثلاً بعض الحوادث التي تم ذكر عده تواريХ لها، أو مثلاً فيما يتعلق بارتحال شخصية معينة يتم أحياناً ذكر تعبير وفاة وفي بعض الأحيان تعبير استشهاد، ومحاولة التوصل إلى نتيجة واضحة وأكثر قبول في مثل هذه الحالات، تعتبر أمراً مهماً وضرورياً لما لهذه الحوادث من أهمية اجتماعية ودينية. تتطرق هذه المقالة إلى مراجعة نقدية وتحليل للأثار والكتابات المعاصرة التي تتحدث حول ارتحال السيدة فاطمة المعصومة عليها السلام، وذلك من خلال الاستناد إلى المنهج التاريخي التحليلي، والاستعانة بمصادر المكتبات.

تشير نتائج هذا البحث إلى أن وثائق ادعاءات الكتاب المعاصرين فيما يتعلق بكيفية ارتحال هذه المرأة العظيمة هي ليس بقدر من المصداقية الالزمة.

الكلمات المفتاحية: السيدة المعصومة عليها السلام. أبناء الأئمة. قم. ساوم.

اطلاعات المقالة:

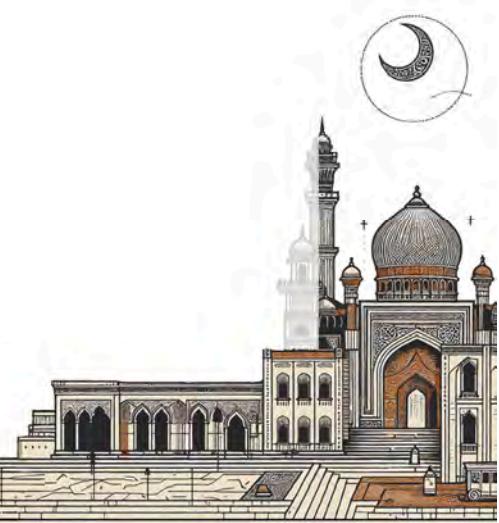
نوع المقالة: بحثية

تاريخ الاستلام: ٢٠٢٣/١٢/٣٠ | تاريخ المراجعة: ٢٠٢٠/١٠/١٢ | تاريخ القبول: ٢٠٢٠/١١/١٨ | تاريخ النشر: ٢٠٢٠/٠٦/١٣

استشهاد بهذا المقال:

فياض، محمد حسين(٢٠٢٣). مراجعة نقدية للأراء حول ارتحال السيدة فاطمة المعصومة. تاريخ الإسلام. (٤)٢٤. ٦٥-٨٢.

<https://doi.org/10.22081/hiq.2023.57845.2050>

بررسی انتقادی دیدگاه‌ها درباره رحلت حضرت مصصومه علیهم السلام

محمد حسین فیاض^۱

۱. کارشناس ارشد تاریخ اسلام، غزنی، افغانستان. رایانامه: mhofayyaz94@gmail.com

چکیده:

پاره‌ای از رویدادها، مانند زمان تولد یا وفات بزرگان دین و چگونگی زندگی و از دنیا رفتن آنها، فاقد دقت کافی در منابع تاریخی هستند. به فراوانی دیده می‌شود که گاه برای یک حادثه، چندین تاریخ ذکر شده و یا درباره چگونگی رحلت، گاه از تعبیر وفات و گاه از تعبیر شهادت استفاده شده است. کوشش برای رسیدن به یک نتیجه روشن و قابل قبول تر، در این گونه موارد، از آن‌رو دارای اهمیت است که این رویدادها دارای پیامدهای اجتماعی و آینینی است.

در این تحقیق، با بهره‌گیری از روش تاریخی - تحلیلی و با تکیه بر منابع کتابخانه‌ای متقدم، به بررسی انتقادی نوشتۀ‌های معاصر در خصوص وفات حضرت مصصومه علیهم السلام پرداخته شده است. یافته‌های پژوهش، نشان می‌دهد که مستندات ادعاهای نویسنده‌گان معاصر در خصوص چگونگی رحلت آن با نویسنده‌اند، از اعتبار لازم برخوردار نیست.

کلیدواژه‌ها: مصصومه علیهم السلام، امامزادگان، قم، ساوه.

اطلاعات مقاله:

نوع مقاله: پژوهشی

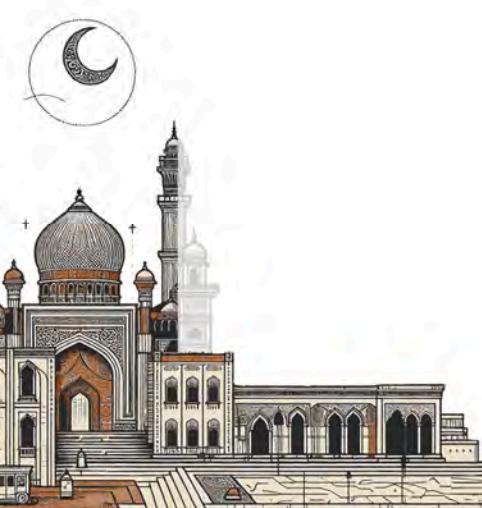
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۳/۲۴ | تاریخ بازنگری: ۱۳۹۹/۰۷/۲۱ | تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۸/۲۸ | تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹

استناد:

فیاض، محمد حسین (۱۴۰۲). بررسی انتقادی دیدگاه‌ها درباره رحلت حضرت مصصومه. تاریخ اسلام، ۴(۲۴)، ۶۵-۸۲. <https://doi.org/10.22081/hiq.2023.57845.2050>

۶۷

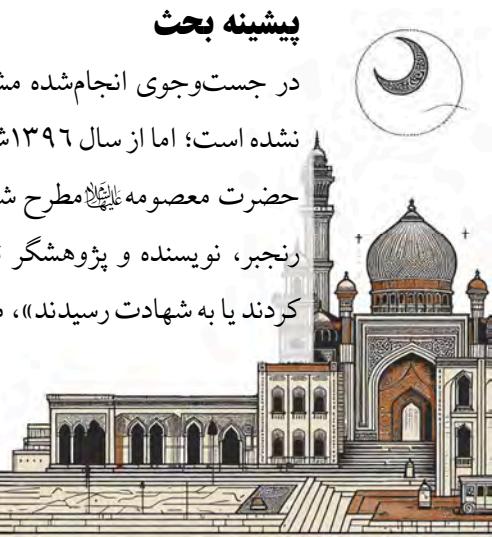
مقدمه

در سده و به خصوص در دهه‌های اخیر، یکسری کتاب‌ها درباره حضرت مقصومه علیهم السلام نوشته شده‌اند که در برخی از آنها از مسمومیت ایشان در ساوه و شهادت ایشان در قم سخن گفته شده است. در یکی - دو دهه اخیر، چنین به نظر می‌آید که بر اساس یکسری دیدگاه‌ها تلاش صورت می‌گیرد که موضوع شهادت حضرت برجسته شود. شهیده ولایت؛ فاطمه مقصومه علیهم السلام، اثر یوسف علی یوسفی، کتابی است است که برای اثبات و نهادینه کردن این موضوع نوشته شده است؛ هر چند چندین کتاب از مشاهیر و وبگاه معتبر نیز به صورت غیرمستقیم به این موضوع پرداخته‌اند و مطلب را به منابعی ارجاع داده‌اند که در مجموع، بر شهید دانستن بانوی کریمه صحه می‌گذارند.

اکنون این پرسش مطرح می‌گردد که موضوع شهادت حضرت مقصومه علیهم السلام در اثر عوامل خارجی چون مسمومیت، متکی به چه منابع معتبر خواهد بود و آیا قابل اثبات هست یا نه؟ فرضیه ما این است که حضرت در اثر دوری راه و خستگی، بیمار شده و در قم چشم از جهان فرو بسته‌اند. با این همه، منابع مختلف را باید بررسی نمود تا بدانیم دیدگاه معتبر چه می‌باشد. بنابراین، نوشته حاضر بارویکرد تاریخی و دسته‌بندی منابع موجود، بحث را دنبال می‌کند. تفاوتی که این تحقیقات با تحقیقات مشابه دارد، این است که تلاش دارد بر اساس دسته‌بندی و بررسی منابع موجود، حقیقت ماجرا را روشن نماید و اگر تحریفاتی در این زمینه صورت گرفته، به منشأ آن پرداخته شود؛ در حالی که در نوشته‌های چند دهه اخیر، چنین کاری صورت نگرفته است.

پیشینه بحث

در جست‌وجوی انجام‌شده مشخص شد که مقاله یا کتابی در راستای بحث موجود نوشته نشده است؛ اما از سال ۱۳۹۶ش به بعد، هراز چندگاهی در رسانه‌ها قضیه رحلت و یا شهادت حضرت مقصومه علیهم السلام مطرح شده است. نخست در سال یادشده، در مصاحبه با محمدرضا رنجبر، نویسنده و پژوهشگر تاریخ اسلام، این سؤال که «حضرت مقصومه علیهم السلام، رحلت کردن یا به شهادت رسیدند»، مطرح شده و او در پاسخ، پس از نقل ماجراهای درگیری مخالفان

در ساوه با همراهان حضرت، از «رحلت شهادت‌گونه» نام بردۀ است.^۱ همچنین، رسول چگینی در آبان ۱۴۰۱ش، در نوشتۀ ای با عنوان «چرا از وفات حضرت معصومه علیها السلام به رحلت شهادت‌گونه تعییر می‌شود؟»، ماجرای سفر حضرت معصومه علیها السلام به خراسان و حادثه ساوه را شرح داده، از شهادت بی‌بی، به عنوان اطلاق تنزیلی یاد کرده است.^۲

بررسی منابع

برخی نویسنده‌گان کتب متأخر و مقالات نشرشده در وبگاه‌ها، وقتی به مسمومیت حضرت معصومه علیها السلام شهادت ایشان اشاره می‌کنند، به این کتاب‌ها استناد می‌کنند: *الحياة السياسية للإمام الرضا عليه السلام*، *قيام سادات علوی*، *وسيلة المعصومية*، *بحر الأنساب*، *جغرافیای تاریخی سرزمین‌های خلافت شرقی*، *خصائص السيدة فاطمة المعصومة علیها السلام*، حضرت معصومه؛ فاطمه دوم علیها السلام، شهیده ولایت؛ فاطمه معصومه علیها السلام وغیره.

غالب منابع یادشده، در نیم قرن اخیر نوشته شده‌اند؛ اما این منابع در نگاه اولیه، خواننده را از نظر سندسازی مجاب می‌کنند که سخن شهادت حضرت معصومه علیها السلام، درست و بر اساس اسناد معتبر مطرح شده است. این، در حالی است که فقط یک منبع از قرن چهارم درباره ورود ایشان به ساوه و سپس به قم، موجود است و آن، *تاریخ قم*، اثر حسن بن محمد قمی نوشته شده به زبان عربی در سال ۳۷۸ق می‌باشد. ضمن اینکه اصل این کتاب نیز موجود نیست؛ بلکه ترجمه فارسی کتاب موجود است که در اوایل قرن نهم توسط حسن بن علی در سال ۸۰۵ یا ۸۰۶ق ترجمه شده است و اکنون این ترجمه، چندین بار چاپ شده و در دسترس است.

در این کتاب، داستان ورود حضرت فاطمه معصومه علیها السلام به ساوه و سپس به قم چنین آمده است:

«بعضی از مشایخ (بزرگان) قم چنین گویند: چون امام علی بن موسی الرضا علیه السلام را از مدینه بیرون کردند تا به مرو رود، از برای عقد بیعت به ولایت عهد برای او، فی سنة ماتین، خواهر او فاطمه بنت موسی بن جعفر در سنه احدی و ماتین به

۱. رنجبر، وبگاه «جهان نیوز»، تاریخ مشاهده: ۲۸ آذر ۱۴۰۲ش، نشانی: jahannnews.com/news/577099

۲. چگینی، وبگاه «بنیادین المللی امامت»، تاریخ مشاهده: ۲۸ آذر ۱۴۰۲ش، نشانی: emamat.org

طلب او بیرون آمد و چون به ساوه رسید، بیمار شد. پرسید که میان من و شهر قم چه قدر مسافت است، گفتند ده فرسخ است. خادم خود را فرمود تا او را بر دارد و به قم ببرد. خادم او را به قم آورد و در سرای موسی بن خزرج اشعری فرود آمد. روایت صحیح و درست، آن است که چون خبر به آل سعد رسید، همه اتفاق کردند که صد دیدار سیدتی (بانو) فاطمه کنند و از او درخواست نمایند که به قم آید. از میان آنها، موسی بن خزرج، تنها، هم در آن شب بیرون آمد و چون به شرف ملازمت سیدتی فاطمه علیها السلام رسید، زمام ناقه او بگرفت و به جانب شهر بکشید و به سرای خود، او را فرود آورد و هفده روز در حیات بود.^۱

تحریفات موجود

نویسنده‌گان متاخر، بدون ذکر منبع و گاه بدون اینکه به منع اصلی اشاره کنند، مطالب مسمومیت و شهادت حضرت معصومه علیها السلام را به عنوان یک امر مسلم مطرح کرده‌اند. یوسفی در کتاب خود (شهیده ولایت؛ فاطمه معصومه) چنین آورده است:

۱. «حضرت فاطمه بنت حضرت امام موسی کاظم علیها السلام را در ساوه به دست عمال و مأمورین حکومت عباسی مسموم کردند و با حالت بیماری به قم رفته و در آنجا رحلت نموده است.»^۲

۲. «در کتاب وسیله المعصومیة (اثر میرزا طالب بیوک) هم مسموم نمودن آن حضرت توسط زنی در ساوه و فرجام شهادت نقل شده است.»^۳

۳. «در کتاب بحر الأنساب نیز به شهادت وی اشاره شده است.»^۴

۴. «لسترنج در کتاب جغرافیای سرزمین‌های خلافت شرقی به مسمومیت کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه علیها السلام اشاره نموده است.»^۵

۵. «در کتاب خصائص السيدة فاطمة المعصومة آمده: خانم فاطمه معصومه، جان خود را در راه خدا داد؛ در حالی که مسموم شد و در دیار غربت شهید گشت.»^۶

۱. قمی، تاریخ قم، ص ۵۶۵.

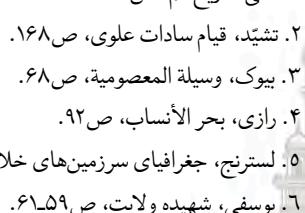
۲. تشید، قیام سادات علوی، ص ۱۶۸.

۳. بیوک، وسیله المعصومیة، ص ۶۸.

۴. رازی، بحر الأنساب، ص ۹۲.

۵. لسترنج، جغرافیای سرزمین‌های خلافت شرقی، ص ۲۶۶.

۶. یوسفی، شهیده ولایت، ص ۵۹-۶۱.

تحریف از کجا شروع شد؟

با توجه به تحقیقاتی که صورت گرفت، ریشه تحریفات در نسخه‌های خطی است که حدود صد سال پیش درباره انساب سادات و قیام علویان نوشته شده‌اند. این منابع، به ترتیب معرفی می‌شود:

۱. ریاض الأنساب و مجمع الأعقاب

این کتاب، توسط محمدبن محمد رفیع، ملکالكتاب شیرازی (۱۲۶۹-۱۳۳۵ق) در سال ۱۲۹۵/۱۳۳۵ش، به صورت چاپ سنگی در بمبئی به نشر رسیده است. متن وی، چنین است:

«در سال دویست و یک هجری، زمان ولایت عهدی حضرت امام رضا علیه السلام (حضرت مصصومه علیها السلام) با برادران خود: فضل، علی، جعفر، هادی، قاسم و زید با بعضی از برادرزادگان و چند خدمه، از بغداد به عزم دیدار برادر عازم خراسان شدند. بعد از طی طریق، چون به شهر ساوه که یک منزلی قم است رسیدند، ملحدان ساوه خبر شدند (و) در صدد اذیت برآمده، با امامزادگان محاربه کردند. آخر الامر، تمامی امامزادگان که ۲۳ نفر بودند، شهید شدند. چون اهالی قم خبر یافتند، بشتافتند. وقتی سر رسیدند که امامزادگان شهید شده بودند. آنها را دفن نموده، سنتی فاطمه را با خدم و حشم به قم بردند و در خانه موسی بن خزرج فرود آوردند. چون سنتی فاطمه بعد از آن مصائب که در راه دیده بود، وارد قم گردید، تمام شهر و مردم را سیاپوش دید، کنیز خود را به جهت معلوم کردن آن حال بیرون فرستاد. پس از مراجعت کنیز، عرض کرد که امروز سه روز است که مولایم حضرت رضا علیه السلام را مأمون در خراسان مسموم نموده و تعزیت شهر، از آن سبب است. چون فاطمه این خبر را از کنیز بشنید، آهی کشیده، بی‌هوش گردید. چون به هوش آمد، وی را تبی عارض شد. بعد از شانزده روز، به جوار رحمت حق پیوست.»^۱

این متن، جدا از اینکه بدون منبع و ساختار علمی است، اشکالات متعدد دارد. از جمله، از سیاپوش بودن شهر قم برای شهادت حضرت رضا علیه السلام پس از سه روز سخن گفته است؛ درحالی‌که از مرو تا قم حداقل ۲۰ روز زمان می‌برد تا این خبر به قم برسد. از سویی، شنیدن

۱. ملکالكتاب شیرازی، ریاض الأنساب و مجمع الأعقاب، ص ۱۶۰.

خبر شهادت امام رضا علیهم السلام را به عنوان علت بیماری حضرت موصومه علیهم السلام مطرح کرده است؛ در صورتی که شهادت امام در آخر صفر ۲۰۳ق و دو سال بعد از رحلت خواهرش است. از سویی، با این سخن، باید رحلت حضرت موصومه علیهم السلام نیز هفده روز بعد از شهادت امام رضا علیهم السلام باید باشد که چنین نیست.

نکته دیگر اینکه زید، برادر امام رضا علیهم السلام که به زیدالنار معروف شده، تا سال ۲۴۷ق زنده بود و در سال ۱۹۹ و ۲۰۰ق در قیام علویان به رهبری ابن طباطبا و ابوالسرایا در عراق که منجر به تصرف بصره گردید، نقش مهم داشت. او پس از شکست علویان، به اسارت درآمده و به خراسان نزد مأمون فرستاده شد. مأمون نیز وی را به خاطر امام رضا علیهم السلام بخشتید.^۱ اما در این گزارش، گفته شده که وی به شهادت رسید.

۲. التحفة الفاطمية الموسوية

این کتاب، نوشته محمدعلی کچوئی قمی، نشرشده در سال ۱۳۲۰ق می باشد و منبع کتاب، وسیله الموصومیه اثر میرزا طالب بیوک / آقا واعظ تبریزی، نشرشده در سال ۱۳۳۰ش است. در کتاب واعظ تبریزی، مسموم شدن حضرت موصومه علیهم السلام، توسط یک زن مطرح شده است.^۲

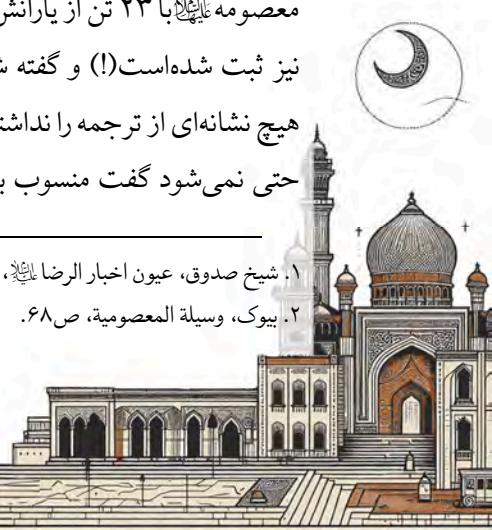

۳. بحر الأنساب

این کتاب، اثر سید مرتضی رازی است که چاپ نشده است. دو نسخه خطی آن، در کتابخانه مجلس شورای اسلامی موجود است. نسخه‌ای به خط شیخ حسن نجفی در چهارشنبه ۱۵ ربیع الثانی ۱۳۳۰ق به پایان رسیده و در قفسه ۱۵۲۰۴ شماره ۹۰۷۲۸ قابل دریافت بوده و نسخه دیجیتالی آن نیز موجود است. در این کتاب آمده که حضرت موصومه علیهم السلام با ۲۳ تن از یارانش در قم به شهادت رسیدند. این کتاب، به نام تألیف ابی مخفف نیز ثبت شده است(!) و گفته شده نسخه موجود، ترجمه فارسی آن است. البته این کتاب، هیچ نشانه‌ای از ترجمه را نداشته و بدون منبع و بدون قاعده، اعقاب امامزاده‌ها را نوشته است. حتی نمی‌شود گفت منسوب به ابی مخفف است؛ زیرا وی از اصحاب امام باقر علیهم السلام و امام

۱. شیخ صدق، عيون اخبار الرضا علیهم السلام، ج ۱، ص ۲۵۷-۲۵۹.

۲. بیوک، وسیله الموصومیه، ص ۶۸.

صادق علیه السلام بود و به صورت قطعی، نمی‌تواند صد و چند سال پس از مرگ، اعقاب فرزندان بقیه ائمه تا امام دهم علیه السلام را بنویسد. به هر حال، در این کتاب آمده است:

«امامزادگان، بیست و سه نفر بودند. با ستی فاطمه، از بغداد روی به ولایت قم نهادند. چون به شهر قم رسیدند، ملحدان ساوه خبر یافتند، روی به شهر قم نهادند و با امامزادگان در آمدند و بسیار مجادله کردند. آخرالامر، حضرت سنتی (بانوی من) فاطمه خاتون را در شهر قم شهید کردند و آن بیست و سه نفر امامزادگان را نیز در شهر قم شهید کردند.»^۱

٤. قیام سادات علوی

کتاب هدیه اسماعیل یا قیام سادات علوی برای خلافت، نوشته علی اکبر تشیید، نشر شده در سال ۱۳۳۱ش، یکی از منابعی است که مسموم شدن حضرت معصومه علیها السلام توسط مأمورین حکومت عباسی در ساوه را مطرح کرد و پس از او، این موضوع شهرت یافت.^۲

٥. الحياة السياسية للإمام الرضا

علامه سید جعفر مرتضی عاملی (۱۴۴۱-۱۳۶۴ق) با استناد به منابع فارسی و عربی متاخر، از جمله کتاب قیام سادات علوی، موضوع تهاجم افراد مأمون خلیفه عباسی به کاروان حضرت معصومه علیها السلام، مسموم شدن حضرت و شهادت ایشان در قم را مطرح کرد. ایشان نوشته است:

(وأيضاً... فإن شرطة المأمون قد قتلتوا هارون بن موسى أخا الرضا، حيث إن هارون هذا كان في القافلة التي كانت تقصد خراسان، وكانت تضم ٢٢ علوياً، وعلى رأسها السيدة فاطمة أخت الرضا عليها السلام. فأرسل المأمون إلى هذه القافلة، فقتل و شرد كل من فيها، وجرحوا هارون المذكور، ثم هجموا عليه وهو يتناول الطعام فقتلتهو (جامع الأنساب، ص ٥٦؛ قيام سادات علوى، ص ١٦١) وأما زعيمة القافلة السيدة فاطمة بنت موسى عليها السلام فيقال إنها هي الأخرى قد دس إليها السم في ساوة، ولهذا لم تلبث إلا أيامًا قليلة واستشهدت (قيام سادات علوى، ص ١٦٨). وآخر من يذكره المؤرخون من ضحايا المأمون: حمزه بن موسى، أخا الإمام عليه السلام، حيث ذكروا أنه كان من جملة من قتلهم أتباع المأمون (حياة الإمام موسى بن جعفر، ج ٢، ص ٤٣٩)).^٣

١. رازی، بحر الأنساب، ص ٩٢.

^٢. تشييد، قيام سادات علوى، ص ٦٨.

^٣. عاملی، *الحياة السياسية للإمام الرضا عليه السلام*، ص ٤٢٨.

به نظر می‌رسد، در دهه‌های اخیر بیشتر نویسنده‌گانی که درباره حضرت مصصومه علیها السلام کتاب نوشته و از شهادت حضرت مصصومه علیها السلام سخن گفته‌اند، به کتاب یادشده استناد کرده‌اند.

۶. مصصومه، فاطمه دوم

این کتاب، نوشته محمد محمدی اشتهرادی است. وی در فصل دوم، بحث خود را با عنوان «زنگی نامه حضرت مصصومه علیها السلام از آغاز تا شهادت» مطرح کرده و با استناد به منابع متأخر می‌نویسد: «در روایت دیگر آمده: هارون بن موسی بن جعفر علیهم السلام همراه ۲۳ نفر از بستگانش که یکی از آنها خواهرش حضرت مصصومه علیها السلام بود، در یک کاروانی وارد ساوه شدند. دشمنان اهل بیت علیها السلام به هارون که در حال غذا خوردن بود، حمله کردند و او را به شهادت رساندند و افراد دیگر کاروان را مجروح و پراکنده ساختند. نقل شده: در غذای حضرت مصصومه علیها السلام زهر ریختند (عاملی، ص ۴۲۸؛ تشبید، ص ۱۶۲) و آن بانوی گرامی، مسموم گشته و بستری شد و طولی نکشید که در قم به شهادت رسید. مطابق نقل بعضی، مسموم نمودن آن حضرت، توسط زنی در ساوه انجام شد. (بیوک، ص ۶۸)»^۱

۷. وبگاه مرتبط به حوزه علمیه

این پایگاه اینترنی نوشته است: «بعضی علت بیماری آن حضرت را چنین نوشته‌اند: مردم ساوه در آن عصر از دشمنان سرسرخت خاندان نبوت بودند. از این‌رو، وقتی که موکب حضرت مصصومه و همراهانش به ساوه رسید، به آن حمله کردند و جنگ سختی درگرفت. برادران و برادرزادگان حضرت مصصومه، در این جنگ به شهادت رسیدند و حضرت مصصومه همچون عمه‌اش زینب علیها السلام وقتی که بدن‌های پاره‌پاره آنها را که ۲۳ تن بودند دید، بهشدت غمگین گشته و بر اثر آن، بیمار شد و سپس، روانه قم گردید و در قم، بیماری او ادامه یافت و پس از ۱۶ یا ۱۷ روز رحلت کرد (تشید، ص ۱۶۸). در روایت دیگری نیز آمده است که حضرت مصصومه را مسموم کرده‌اند (عاملی، ص ۴۲۸).»^۲

می‌بینیم که نویسنده مقاله فوق نیز به کتاب قیام سادات علوی و کتاب جعفر مرتضی استناد کرده است.

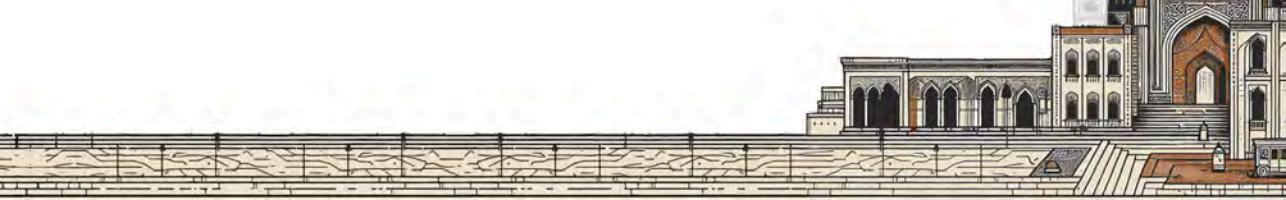

۷۴

۱. محمدی اشتهرادی، حضرت مصصومه علیها السلام، فاطمه دوم، ص ۴۲-۳۸.

۲. دفتر مرجع عالی قدر آیت‌الله العظمی مکارم شیرازی، «مقام و منزلت حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام»، تاریخ مشاهده ۳۰ مرداد ۱۳۹۹، نشانی: makarem.ir/maaref/fa/article/index/406172

۸. ویکی شیعه

این وبگاه حوزوی، به نقل از منابع متأخر نوشته است:

«جعفر مرتضی عاملی می‌نویسد: حضرت معصومه در رأس یک قافله ۲۲ نفری، متشكل از علویان و برادران امام رضا علیهم السلام، برای دیدار با آن امام همام رهسپار ایران گردید.» (عاملی، ص ۴۲۸)

البته برخی از پژوهشگران (محمدی اشتهاردی، ص ۱۱۸)، تعداد افراد این کاروان را حدود ۴۰۰ نفر نوشته‌اند و قائل اند ۲۳ نفر از آنان در ساوه کشته شدند.

برخی از محققان (عاملی، ص ۴۲۸) معتقدند که حضرت معصومه علیها السلام در ساوه مسموم شد و سپس، با حالت بیماری وارد قم شد و پس از مدت کوتاهی، به شهادت رسید.^۱ افزون بر نویسندهای داشده، نویسندهای متاخر دیگر مانند: یوسف علی یوسفی در شهیده غربت فاطمه علیها السلام،^۲ الیاس محمدیگی در فروغی از کوثر،^۳ علی اشرف عبدالی در دُر عصمت،^۴ سید حسین اسحاقی در مهتاب اهل بیت^۵ و حمید احمدی جلفایی در نجمه خاتون،^۶ با استناد به کتاب‌هایی چون: وسیله المعصومیه، قیام سادات علوی و بحر الانساب، بر مسمومیت حضرت معصومه علیها السلام در ساوه و شهادت ایشان در قم، تأکید داشته‌اند.

اما نویسندهای دیگر چون: علامه مجلسی در بحار الأنوار،^۷ شیخ عباس قمی در سفينة البحار،^۸ سید محسن امین در اعيان الشیعه،^۹ صفر فلاحتی در هدیه معصومیه،^{۱۰} ابوالقاسم

۱. ویکی فقه، «حضرت فاطمه معصومه علیها السلام»، تاریخ مشاهده: ۳۰ مرداد ۱۳۹۹، نشانی: wikifeqh.ir

۲. یوسفی، شهیده غربت فاطمه علیها السلام، ص ۶۳

۳. محمدیگی، فروغی از کوثر، ص ۳۴

۴. عبدالی، دُر عصمت، ص ۴۶-۴۷

۵. اسحاقی، مهتاب اهل بیت، ص ۲۴

۶. احمدی جلفایی، نجمه خاتون، ص ۱۰۲-۱۰۳

۷. مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۹

۸. قمی، سفينة البحار، ج ۷، ص ۱۲۴

۹. امین، اعيان الشیعه، ج ۸، ص ۳۹۰

۱۰. فلاحتی، هدیه معصومیه، ص ۱۹

حمیدی در عمه سادات،^۱ اقدس کاظمی در قم دیار کریمة اهل بیت علیہ السلام، علی صدرایی خویی در فاطمه معصومه علیہ السلام و تاریخ و فرهنگ قم،^۲ مدرسی طباطبائی در تربت پاکان،^۳ علی اکبر زمانی نژاد در شناختنامه حضرت فاطمه معصومه علیہ السلام و شهر قم،^۴ غلام رضا حیدری ابهری در نظرۃ الی حیاة السیدۃ فاطمۃ المعصومة علیہ السلام،^۵ محمد هادی امینی در گوهر قم،^۶ ذیح اللہ محلاطی در ریاحین الشریعۃ^۷ و محمد حرز الدین در مراقد المعرف،^۸ با استناد به تاریخ قم، به بیماری حضرت فاطمه معصومه علیہ السلام در ساوه و رحلت ایشان پس از هفده روز در قم، اشاره کرده‌اند.

نتیجه‌گیری

حدود صد سال است که یکسری کتاب‌ها تدوین و برخی نشر شده‌اند و در آنها از مسمومیت و شهادت حضرت معصومه علیہ السلام سخن گفته شده است. منابعی که در طی صد سال، به خصوص در دهه‌های اخیر تدوین شده‌اند، صرفاً موضوع را بدون ذکر منبع مطرح کرده‌اند. در تأیفات دوده اخیر، آن قدر به منابع متأخر استناد شده که گویی تبدیل به «شهرت» شده است؛ در حالی که نسبت به ورود حضرت معصومه علیہ السلام به ساوه و بیماری وی در آنجا فقط یک منبع از قرن چهارم وجود دارد و بقیه در کتب یادشده مطرح شده است. بحر الأنساب از قتل عام اعضای کاروان حضرت معصومه علیہ السلام توسط مردم ساوه سخن گفته است. در برخی منابع، از شهادت ۲۳ تن از امامزادگان در ساوه، و در منبع دیگر افزون بر شهادت

۱. حمیدی، عمه سادات، ص ۲۵.

۲. کاظمی، قم دیار کریمة اهل بیت علیہ السلام، ص ۴۴.

۳. صدرایی خویی، فاطمه معصومه علیہ السلام و تاریخ و فرهنگ قم، ص ۵.

۴. طباطبائی، تربت پاکان، ج ۱، ص ۱۸.

۵. زمانی نژاد، شناختنامه حضرت فاطمه معصومه علیہ السلام و شهر قم، ص ۴۲.

۶. حیدری ابهری، نظرۃ الی حیاة السیدۃ فاطمۃ المعصومة علیہ السلام، ص ۲۳-۲۴.

۷. امینی، گوهر قم، ص ۷۴-۷۶.

۸. محلاتی، ریاحین الشریعۃ، ج ۵، ص ۳۲.

۹. حرز الدین، مراقد المعرف، ص ۱۶۴.

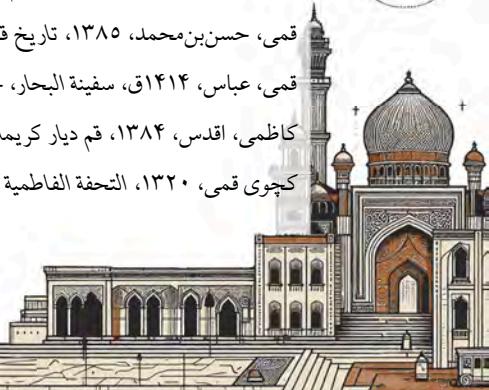
۲۳ تن، از مسحومیت حضرت مصصومه لایلایل در کتاب دیگر، از مسحومیت وی توسط یک زن مطالبی بیان شده است.

آنچه می‌توان با تکیه بر منابع اصلی به آن اکتفا نمود، بیماری حضرت فاطمه معصومه علیها السلام در ساوه، سفر ایشان به قم و سرانجام رحلت حضرت بعد از هفده روز در این شهر می‌باشد.

منابع

- احمدی جلفایی، حمید، ۱۳۹۳، نجمہ خاتون عليها السلام: شرح زندگانی مادر بزرگوار امام رضا و حضرت فاطمه معصومه عليها السلام، چاپ اول، قم، انتشارات زائر.
- اسحاقی، سید حسین، ۱۳۸۶، مهتاب اهل بیت عليها السلام: سیری در زندگی کریمه اهل بیت، حضرت معصومه عليها السلام، چاپ اول، قم، صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، مرکز پژوهش‌های اسلامی.
- امین، محسن، ۱۴۰۳ق، اعیان الشیعه، تحقیق: حسن امین، چاپ اول، بیروت، دار التعارف للمطبوعات.
- امینی، محمد هادی، ۱۳۸۴، گوهر قم: زندگی نامه حضرت معصومه عليها السلام، ترجمه: مرتضی سیفی، چاپ اول، قم: انتشارات زائر.
- تشید، علی اکبر، ۱۳۳۱، هدیة اسماعیل؛ قیام سادات علوی برای به دست آوردن خلافت، چاپ اول، تهران، دار الكتب الاسلامیة.
- حرزالدین، محمد، ۱۳۷۱، مراقد المعارف، چاپ اول، قم، سعید بن جبیر.
- حمدی، ابوالقاسم، ۱۳۸۶، عمه سادات؛ زندگی حضرت معصومه عليها السلام و تاریخ مختصر قم، چاپ اول، قم، مسجد مقدس جمکران.
- حیدری ابهری، غلام رضا، ۱۳۷۹، نظریة إلى حیاة السيدة فاطمة المعصومة عليها السلام، چاپ اول، قم، انتشارات زائر.
- رازی، سید مرتضی، ۱۳۳۰، بحر الأنساب، نسخه خطی در کتابخانه مجلس شورای اسلامی.
- زمانی نژاد، علی اکبر، ۱۳۸۴، شناخت نامه حضرت فاطمه معصومه عليها السلام و شهر قم، چاپ اول، قم، انتشارات زائر.
- سید کباری، سید علیرضا، ۱۳۷۵، مسنند فاطمه معصومه، چاپ اول، قم، زائر.
- صدرالی خوبی، علی، ۱۳۸۴، فاطمه معصومه عليها السلام و تاریخ و فرهنگ قم، چاپ اول، قم، انتشارات زائر.
- صدقوق، محمد بن علی، ۱۴۰۴ق، عيون اخبار الرضا عليه السلام، چاپ اول، بیروت، مؤسسه الأعلمی للمطبوعات.
- عاملی، سید جعفر مرتضی، ۱۴۰۳ق، الحیاة السیاسیة للإمام الرضا عليه السلام، چاپ دوم، قم، جماعت المدرسین فی الحوزة العلمیة.
- عبدی، علی اشرف، ۱۳۹۳، دُر عصمت، چاپ اول، قم، زائر.
- فلاحی، صفر، ۱۳۹۵، هدیة معصومیة: اجمالی از زندگانی حضرت فاطمه معصومه عليها السلام و شرح روایات نقل شده توسط حضرت، چاپ اول، قم، آستانه مقلسه قم، انتشارات زائر.
- قرشی، باقر شریف، بیتا، حیاة الامام موسی بن جعفر عليه السلام، دراسة و تحلیل، چاپ اول، بیروت، دار البلاعنة.
- قمری، حسن بن محمد، ۱۳۸۵، تاریخ قم، ترجمه: حسن بن علی، چاپ اول، قم، کتابخانه آیت الله مرعشی نجفی.
- قمری، عباس، ۱۴۱۴ق، سفینة البحار، چاپ اول، قم، اسوه.
- کاظمی، اقدس، ۱۳۸۴، قم دیار کریمه اهل بیت عليها السلام، چاپ اول، قم، سلسله.
- کچوری قمری، ۱۳۲۰، التحفة الفاطمیة الموسویة، چاپ اول، قم، بی نا.

گروهی از پژوهشگران، ۱۳۸۳، خصائص السیدة فاطمة المعصومة عليها السلام، چاپ اول، المکتبة الحیدریة.

مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۳ق، بحار الأنوار، تحقيق: سید ابراهیم میانجی و محمدباقر بهبودی، چاپ سوم، بیروت، دار الاحیاء التراث.

محلاتی، ذیح الله، ۱۳۷۰، ریاحین الشریعه در ترجمه بانوان دانشمند شیعه، چاپ اول، تهران، دار الكتب العلمیة.

محمدبیگی، الیاس، ۱۳۸۶، فروغی از کوثر: زندگی نامه حضرت فاطمه معصومه عليها السلام، چاپ هشتم، قم، زائر.

محمدی اشتهاردی، محمد، ۱۳۸۹، حضرت معصومه عليها السلام فاطمه دوم، چاپ اول، قم، اخلاق.

مدرسی طباطبائی، حسین، ۱۳۳۵، تربت پاکان، چاپ اول، قم، مهر قم.

ملک الكتاب شیرازی، محمدبن محمددرفعی، ۱۳۳۵ق، ریاض الانساب و مجتمع الأعصاب، چاپ اول، خطی، بمیئی، مؤلف.

منصوری، مهدی، ۱۳۸۰، حیات السنت، چاپ اول، جیبی، قم، بی‌نا.

وعاظ تبریزی، بیوک آقا، ۱۳۳۰، وسیله المعصومیة، چاپ اول، تهران، بی‌نا.

وبگاه آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی، مرداد ۱۳۹۹، «مقام و منزلت حضرت فاطمه معصومه»، نشانی: makarem.ir

وبگاه ویکی فقه، مرداد ۱۳۹۹، «حضرت فاطمه معصومه عليها السلام»، نشانی: wikifeqh.ir

یوسفی، یوسفعلی، ۱۳۸۹، شهیده ولایت؛ فاطمه معصومه عليها السلام، چاپ اول، قم، کوثر غدیر.

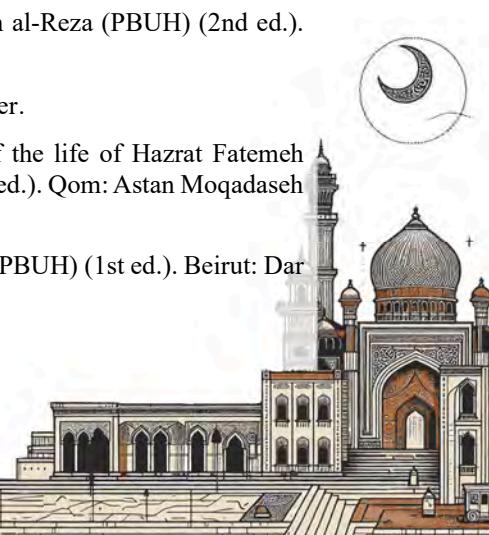
یوسفی، یوسفعلی، ۱۳۹۶، شهیده غربت؛ فاطمه معصومه عليها السلام، چاپ هفتم، قم، کوثر غدیر.

References

- Ahmadi Jolfaei, H. (2013). *Najmeh Khatun* (peace be upon her): the biography of the great mother of Imam Reza and Hazrat Fatemeh Masoumeh (1st ed.). Qom: Za'er Publications.
- Ishaqi, S. H. (2016). *Mahtab Ahl al-Bayt*: A journey through the life of Karima Ahl al-Bayt, Hazrat Masoumeh (PBUH). (1st ed.). Qom: Radio and Television of the Islamic Republic of Iran, Islamic Research Center.
- Amin, M. (1982). *A'yan al-Shi'ah* (Ed. Hassan Amin, 1st ed.). Beirut: Dar al- Ta'arof publications.
- Amini, M. H. (2005). *Treasure of Qom: Biography of Hazrat Masoumeh* (Morteza Seifi, Trans., 1st ed.). Qom: Za'er Publications.
- Tashayod, A. A. (1952). *The present of Ismail; The uprising of Sadat Alavi to obtain the caliphate* (1st ed.). Tehran: Dar al-Ketab al-Eslamiyah.
- Herzoddin, M. (1992) *Maraqed al-Maaref* (1st ed.). Qom: Saeed ibn Jobair.
- Hamidi, A. (2007). *Sadat's aunt; The life of Hazrat Masoumeh and the brief history of Qom* (1st ed.). Qom: Jamkaran Mosque.
- Heydari Abhari, Gh. (2000). *Commentary on the life of Seyedeh Fatemeh Masumeh* (PBUH) (1st ed.). Qom: Za'er Publications.
- Razi, S. M. (1951). *Bahr al-ansab*, manuscript in the library of the Islamic Council.
- Zamaninejad, A. A. (2005). *Identification letter of Hazrat Fatemeh Masoumeh and the city of Qom* (1st ed.). Qom: Za'er Publications.
- Seyed Kabari, S. A. (1996). *Masnad e- Fatemeh Masoumeh* (1st ed.). Qom: Za'er.
- Sadraei Khuei, A. (2005). *Fatemeh Masoumeh and the history and culture of Qom* (1st ed.). Qom: Za'er Publications.
- Sadouq, M. I. A. (1983). *Oyoun al- akhbar al-Reza* (PBUH) (1st ed.). Beirut: Al-Alami Publications.
- Ameli, S. J. M. (1982). *Al-hayat al-siasiyyah le al Imam al-Reza* (PBUH) (2nd ed.). Qom: Jama'at al-Modaresin fi Houzat al-Elmiyah.
- Abdi, A. A. (2014). *Pearl of chastity* (1st ed.). Qom: Za'er.
- Fallahi, S. (2015). *Hediyyeh Masoumiyeh: Glimpses of the life of Hazrat Fatemeh Masoomah and the description of her narrations* (1st ed.). Qom: Astan Moqadaseh Qom, Za'er Publications.
- Qorashi, B. Sh. (n.d.). *The life of Imam Musa ibn Jafar* (PBUH) (1st ed.). Beirut: Dar al-Balaghah.

- Qomi, H. I. M. (2006). History of Qom. (Hassan ibn Ali, Trans., 1st ed.). Qom: Ayatollah Marashi Najafi library.
- Qomi, A. (1993). Safinat al-Behar (1st ed.). Qom: Osweh.
- Kazemi, A. (2005). Qom, the land of Karimeh Ahl al-Bayt (1st ed.). Qom: (s.l.).
- Qomi Kachuei. (1941). Al-tohfat al-Fatemat al-Masouiyeh (1st ed.). Qom: (s.l.).
- A Group of Researchers (2004). Characteristics of Seyedeh Fatemeh Masoumeh (PBUH) (1st ed.). Al-Maktab al-Heydariyah.
- Majlesi, M. B. (2003). Behar al-Anwar (Ed. Seyed Ebrahim Mianji & Mohammad Baqer Behboodi) (3rd ed.). Beirut: Dar al-Ahya al-Torath.
- Mahalati, Z. (1991). Riyahin al-Shari'ah in the translation of Shiite scholar women (1st ed.). Tehran: Dar al-Ketab al-Alamiyah.
- Mohammad Beigi, E. (2000). Foroughi az Kousar: Biography of Hazrat Masoumeh (PBUH) (2nd ed.). Qom: Za'er.
- Mohammad Beigi, E. (2007). Foroughi az Kousar: The biography of Hazrat Fatemeh Masoumeh (PBUH) (8th ed.). Qom: Za'er.
- Mohammadi Eshtehardi, M. (2010). Hazrat Masoumeh (PBUH) Fatima II (1st ed.). Qom: Akhlaq.
- Modaresi Tabatabaei, H. (1956). Torbat e Pakan (1st ed.). Qom: Mehr.
- Malek ol-Kottab Shirazi, M. I. M. R. (1956). Riyaz al-Ansab and Majma' al- A'qaab (1st ed.). Bombay: Moallef.
- Mansouri, M. (2001). Hayat e Alast (1st ed.). Qom: (s.l.).
- Waez Tabrizi, B. A. (1951). Wasilat al-Masoumiyah (1st ed.). Tehran: (sl.).
- The website of Grand Ayatollah Nasser Makarem Shirazi. (2019). "The status and dignity of Hazrat Fatemeh Masoumeh". makarem.ir
- Wikifeqh website. (2019). "Hazrat Fatemeh Masoumeh (PBUH)". wikifeqh.ir
- Yousefi, Y. A. (2010). Martyr of province; Fatemeh Masoumeh (1st ed.). Qom: Kousar e- Ghadir.
- Yousefi, Y. A. (2017). Martyr of solitude; Fatemeh Masoumeh (7th ed.). Qom: Kousar e- Ghadir.

